

тѣй щото, въ неизвѣстни отколѣшни времена, калугеритѣ отъ монастыря се принудили да отидатъ въ Букурещъ, и да молятъ князь-тъ Влашки, за да ѣмъ се дава една извѣстна годишна помощъ.“ — Тая ѣмъ молба е былъ приета, и всяка година ходили, отрядени отъ тоя монастырь братія, за да земхтъ тая помощъ отъ Влашкото Княжеско Правителство въ Букурещъ. Всеки единъ новъ Князь издавалъ, на основаніе на по преднитѣ Хрисовули, други единъ новъ Хрисовулъ, потвѣрденъ отъ Державнія му Совѣтъ и съ печята му. Спорядъ разказитѣ пакъ на калугеритѣ на монастыря, преди 75—80 години, когато вжрлували Делибашийтѣ и Капасжзитѣ, и когато по нашитѣ мѣста е была почти цѣла анархія, спорядъ безсиліето на правителството: по него време тоя монастырь е былъ изложенъ на голѣми опасности; много калугери были убити, а които могли да избѣгнхтъ турскія ятаганъ, тѣ сж се скривали въ горѣупомянхтата голѣмичка пещера въ скалистата стѣна. По него време вижда се калугеритѣ сжзидѣли горѣказаннатж тенекианж кутиж въ зидь-тъ на черковата; понеже послѣднія Хрисовулъ, издаденъ отъ княза Ипсиланти е отъ 1803 година. Най вехтія отъ тие Хрисовули е издаденъ отъ Влашкія Князь Іоана Стефана Кантакузина въ 1715 година, но той спомѣнува въ тоя си Хрисовулъ, както и по долу ще видимъ, че като отишли Св. Отци Калугери да искатъ милостинж, тѣ были занесли Хрисовулитѣ и на по предшніи влашки господари, които сж были по отпреди господствували, и сж се поминхли; значи такивато Хрисовули были сж издадени ѣще въ по отколѣшни времена. Четириѣ же Хрисовули, що сж се намѣрили, и се вардятъ въ монастыря, сж издадени отъ слѣдующитѣ влашки господари: 1-о). Отъ Іоана Стефана Кантакузина въ 1715 (год. 2-о). Отъ Іоана Александру Гика Войвода въ 1748 год. 3-о). Отъ Іоана Ипсиланти Войвода въ 1776. 4-о). Отъ Іоана Констандина Александру Ипсиланти Войвода въ 1803 год.. По нови Хрисовули не сжществуватъ по самата причина, че като сж были тие 4 Хрисовули сжзидени въ зидь-тъ на церквата, никой не ги е знаалъ, и никой слѣдователно не се е